

Vastaanottaja
Kuortaneen kunta

Asiakirjatyyppi
Rakentamistapaohje

Päivämäärä
15.3.2016, tark. 28.9.2016

Työnumero
1510020028

KUORTANEEN KUNTA

RAKENTAMISTAPAOHJE NISULAN ALUEELLE



LIITE 7

SISÄLTÖ

1.	YLEISTÄ	3
1.1	Rakentamistapaohjeiden tarkoitus ja tavoite	3
1.2	Rakentamistapaohjeiden toteuttaminen ja sitovuus	4
2.	PIHAPIIRIEN JA RAKENNUSTEN SIJOITTAMINEN	5
2.1	Kylämäisen ilmeen aikaansaaminen	5
2.2	Rantasaunat	6
2.3	Rakennusten korkeustaso	6
3.	RAKENNUSTAPA	7
3.1	Tavoitteet rakennusten ulkoasun suunnittelulle	7
3.2	Rakennusten muoto ja mittasuhteet	7
3.3	Rakennusmateriaalit ja värit	8
4.	PIHA-ALUEIDEN JA KASVILLISUUDEN KÄSITTELY	9
4.1	Tavoitteet piha-alueiden suunnittelulle	9
4.2	Pihan ja kasvillisuuden käsittely	10
5.	EKOLOGISUUS, ENERGIATALOUS JA KESTÄVÄ RAKENTAMINEN	11

1. YLEISTÄ

1.1 Rakentamistapaohjeiden tarkoitus ja tavoite

Rakentamistapaohje koskee Kuortaneen kunnanvaltuuston 17.8.2016 Nisulan alueelle hyväksymän Länsirannan osayleiskaavatarkistuksen AT-1-, AT-2- ja AT-3-alueita. Rakentamistapaohjeen kuvaa 3 on tarkistettu tonttijaon hyväksymisen jälkeen.

Rakentamistapaohjeet on laadittu täydentämään ja täsmentämään yleiskaavan ja rakennusjärjestyksen määräyksiä uuden rakentamisen sovittamiseksi kulttuuriympäristöön ja maisemaan.

Tavoitteena on säilyttää maisemakuvan luonne ohjaamalla rakentamista siten, että rakentaminen täydentää luontevasti Nisulan taloryhmän kylämäistä kokonaisuutta. Laadukkaasti toteutettuna täydennysrakentaminen paitsi sopeutuu maisemaan, niin myös rikastuttaa sitä.



Kuva 1. Ilmakuva alueelta. Kuva: Tmi Aarno Isomäki.

Rakentaminen vaikuttaa kulttuurimaisemaan

Nisulan alue sijaitsee Kuortaneenjärven länsirannalla, monipuolisessa ja kauniissa järvi- ja viljelymaisemassa. Kuortaneenjärveä ja Lapuanjokilaaksoa ympäröivät viljelymaisemat pohjalaistaloineen kuuluvat valtakunnallisesti arvokkaaseen *Kuortaneenjärven kulttuurimaisemat* - maisema-alueeseen (VNP 1995). Nisula lukeutuu valtakunnallisesti merkittävään kulttuurihistorialliseen ympäristöön, *Kuortaneen pohjalaistalot* (RKY 2009).

Alueen perinteinen kylärakentaminen sijoittuu pääasiassa Länsirannantien varteen ja peltojen keskellä sijaitseviin taloryhmiin sekä vähäisemmin metsänreunaan. Rantarakentaminen koostuu pääosin rantamaisemaan sulautuvista pienistä loma-asunnoista ja saunoista.

Alue on nähtävissä kokonaisuutena järven suunnasta. Vastarannalta alue hahmottuu osana Länsirannan ranta- ja viljelymaisemaa, jota taustalla kohoava metsäalue rajaa. Alueen sisällä pääasiallinen tarkastelusuunta on Länsirannantieltä, josta näkymät avautuvat koko alueelle ja alueen yli järvimaisemaan.



Kuva 2. Sadepäivän näkymä Nisulan taloihin järven vastarannalta.

LIITE 7

Rakennusten suunnittelu avoimeen ja väljästi rakennettuun pelto- ja järvenrantamaisemaan on haastava tehtävä, koska rakennukset ovat laajalti havaittavissa ja vähäisenkin rakentamisen vaikutukset kulttuurimaisemaan saattavat olla merkittäviä. Rakennusten suunnittelussa tulisikin käyttää kulttuuriympäristöjen täydennysrakentamiseen perehtynyttä ammattitaitoista suunnittelijaa, joka kykenee sovittamaan rakennuttajan tarpeet ja toiveet kulttuurimaiseman asettamiin vaatimuksiin.

Maisemaselvityksen suositukset rakentamiselle

Osayleiskaavan maisemaselvityksen (2005) mukaan kylämaisten rakennusryhmien yhteydessä täydennysrakentaminen on maaston muodot ja haja-asutusalueen luonteva rakennustapa huomioiden mahdollista maisemallisia arvoja pilaamatta. Täydennysrakentamisen tulee sopeutua ympäröivään maisemaan mm. mittakaavan, ulkoasun ja sijoittumisen puolesta.

Metsäselänteiden reunaan rakennettaessa on maisemaselvityksen mukaan huolehdittava metsänreunan säilymisestä eheänä. Selänteille rakennettaessa on huolehdittava metsäisen yleisilmeen ja kaukomaisemassa näkyvän metsän silhuetin säilymisestä.

1.2 Rakentamistapaohjeiden toteuttaminen ja sitovuus

Rakennuspaikan omistaja sitoutuu noudattamaan näitä rakentamistapaohjeita. Rakennusvalvontaviranomainen valvoo ohjeiden noudattamista. Rakennusvalvontaviranomainen voi antaa luvan poiketa näistä ohjeista, mikäli poikkeava ratkaisu ei haittaa alueelle tavoitellun kokonaisilmeen toteutumista. Poikkeamisen vaikutuksia tulee arvioida erityisesti valtakunnallisesti arvokkaaseen kulttuuriympäristöön sopeutumisen kannalta sekä alueen sisäisten näkymien, että alueelle avautuvien kaukonäkymien kannalta. Tarvittaessa rakennusvalvontaviranomainen voi pyytää museoviranomaisen lausunnon poikkeamisesta.

Rakennuttajan on saatettava nämä ohjeet suunnittelijan tiedoksi. Ennen rakennussuunnittelun aloittamista tai valmistalon hankintapäätöstä on syytä keskustella kunnan rakennustarkastajan kanssa rakennuspaikan rakentamista koskevista lähtökohdista. Myös valmistalon valinnassa on syytä käyttää kulttuuriympäristöjen täydennysrakentamiseen perehtyneen suunnittelijan apua.

2. PIHAPIIRIEN JA RAKENNUSTEN SIJOITTAMINEN

2.1 Kylämäisen ilmeen aikaansaaminen

Rakennusten sijoittelu tulee suunnitella rakennuspaikan ja ympäristön lähtökohdista. Sijoittelussa tulee pyrkiä kylämäisen ilmeen aikaansaamiseen ja suojaisan pihan muodostamiseen. Pihapiirit tulee sijoittaa mahdollisimman tiiviisti lähelle Länsirannantietä huomioiden maantien suoja-alue (20 m tien keskilinjasta). Rakennusten sijoituksessa tulee pyrkiä kylämaiseen vaihtelevuuteen, kuitenkin niin, että pihamuodot ovat suorakaiteenomaisia ja rakennukset sijoittuvat sopivasti myös naapuritontin rakennuksiin nähden. Päärakennusten ja ulkorakennusten ohjeelliset sijoituspaikat rakennuspaikalle on esitetty kuvassa 3.

- Kulkuyhteys Länsirannantieltä rakennuspaikoille tulee järjestää keskitetysti havainnekuvassa (kuva 3) esitetyllä tavalla.

Rakennusten sijoittamisesta määrätään myös osayleiskaavassa ja rakennusjärjestyksessä, ks. Länsirannan osayleiskaava Nisulan alueelle ja kaavaselostuksen kohta 2.2.5 Rakennusjärjestys.



Kuva 3. Rakennusten hyväksyttävät sijoituspaikat rakennuspaikalla. Asuinrakennusten sijoituspaikat on esitetty merkinnällä as ja piharakennusten merkinnällä t. Asuinrakennusten sijoituspaikoille on esitetty myös rakennusten harjasuunta.

2.1.1 Rakennusten sijoittaminen, suuntaus ja pihan muodostus

- Rakennukset tulee ryhmitellä siten, että päärakennuksen ja piharakennusten väliin muodostuu mahdollisimman selkeästi rajautuva ja mittasuhteiltaan ja muodoltaan sopusuhtainen sisäntulopiha.
- Pihan riittäväksi rajaamiseksi piha tulisi rajata piharakennuksilla vähintään kahdelta sivulta, joko kulmarakennuksella tai usealla rakennuksella. Piharakennuksiin voidaan sijoittaa autosuojien ja varastojen lisäksi esim. teknisiä tiloja, sauna, verstaas, jätekatos, kesäkeittiö, grillikatos tai pergola. Lisäksi esim. harrastetilojen tai työtilan sijoittaminen päärakennuksen sijasta ulkorakennukseen on mahdollista, mikä parantaa myös tilojen käyttömahdollisuuksia. Hyödyllistä katostilaa saadaan ulkorakennuksen osien väliin jätettävillä väliköillä.

LIITE 7

- Pihaa reunustavien ulkorakennusten sijoitus päärakennuksen kanssa likimääräisesti samaan suorakulmaiseen koordinaatistoon on useimmiten paras ratkaisu. Rakennusten sijoittelussa ja suuntaamisessa tulee aina huomioida oman pihan rakennuksien lisäksi myös naapurirakennukset ja kyläkokonaisuuden muut rakennukset.
- Pihan rajausta voidaan täydentää aitojen, puiden ja pensaiden avulla. Istutuksissa tulee olla maltillinen ja pitäytyä perinteisesti pihapiireissä käytetyissä lajikkeissa.
- Autokatoksiin ja -talleihin ajo ja rakennusten pääsisäänkäynnit tulee sijoittaa pihan puolelle.
- Hyvän kyläkuvan aikaansaamiseksi tulee jäteastiat sijoittaa mieluiten ulkorakennukseen tai suojata riittävin istutuksin tai aitauksin.

2.2 Rantasaunat

Rantasaunan sijoituksessa tulee pyrkiä rantamaisemaan sopeutumiseen erityisesti järveltä ja Länsirannantieltä katsottaessa.

- Rantasaunat tulee sijoittaa harja rannansuuntaisesti.

2.3 Rakennusten korkeustaso

- Rakennukset tulee pyrkiä sijoittamaan siten, ettei muodostu tarvetta rakennuksen ja sokkelin porrastukselle.
- Rakennukset tulee sijoittaa mahdollisimman lähelle luonnollista maanpinnan korkeutta huomioiden kuitenkin hyvän rakentamistavan mukaiset kallistukset rakennuksen ympärillä pintavesien poisjohtamiseksi. Mikäli täyttämistä kuitenkin tarvitaan jossain kohdin enemmän, on maasto tasattava luonnolliseen maanpintaan loivin ja luonnonmuotoja mukailevin luiskin.
- Rantasaunojen sijoituksessa ja korkeustason määrittelyssä tulee huomioida myös alin hyväksyttävä rakentamiskorkeus tulvien kannalta.

3. RAKENNUSTAPA

3.1 Tavoitteet rakennusten ulkoasun suunnittelulle

3.1.1 Rakennuksen sovittaminen kulttuurimaisemaan ja perinteeseen

Rakennuksen suunnittelun tulee perustua ensisijaisesti rakennuspaikan ja maiseman ominaisuuksiin. Rakennuksen ulkoasun tulee olla eteläpohjalaiseen maaseutumaisemaan ja alueelle tavoiteltuun kylämäiseen tunnelmaan sopiva. Suunnittelun tavoitteiksi tulee ottaa perinteisen paikallisen asuinrakentamisen peruspiirteet, joita ovat selkeät runkomuodot, harmoniset mittasuhteet ja julkisivujen rauhallinen sommittelu. Alueen maaseutuarkkitehtuuri on parhaimmillaan rauhallisen vähäeleistä, joten yksityiskohtia ja koristeaiheita on syytä käyttää maltillisesti. Vanhojen talojen suoraan jäljittelyyn ei kuitenkaan ole tarvetta, vaan taitavasti suunniteltuna rakennukset voivat olla ilmeeltään rehellisesti oman aikansa näköisiä.

3.1.2 Päärakennuksen aseman korostaminen

Asuinrakennuksen tulee olla pihan merkittävin ja näyttävin rakennus, eli sen tulee hienovaraisesti erottua ulkorakennuksista korkeutensa, sijaintinsa ja ulkoasunsa puolesta. Asuinrakennusten ja piharakennusten tulee kuitenkin olla rakennustavaltaan riittävän yhtenäisiä, että ne muodostaisivat sopusuhtaisen kokonaisuuden.

3.1.3 Rantasaunan sovittaminen järvimaisemaan

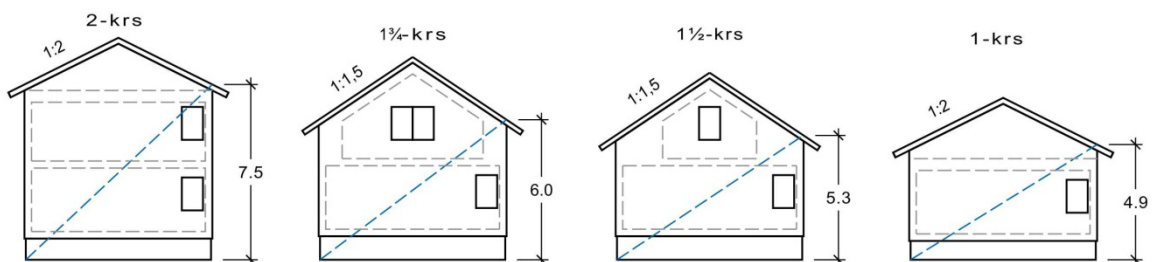
Rantasaunan tulee soveltua kulttuuri- ja rantamaisemaan erityisesti Länsirannantieltä sekä järveltä tai vastarannalta katsottaessa.

3.2 Rakennusten muoto ja mittasuhteet

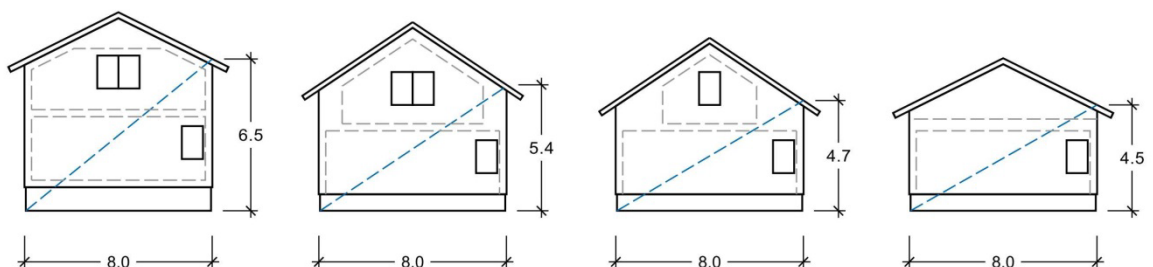
3.2.1 Runko

- Rakennusten tulee olla mittasuhteiltaan sopusuhtaisia ja visuaaliselta hahmoltaan selkeäpiirteisiä, runkomuodoltaan mieluiten yksinkertaisia suorakaiteita. Suurissa ulkorakennuksissa suositellaan käyttämään myös selkeästi L-muotoista rakennusrunkoa, jolloin rakennuksella voidaan rajata pihan kahta sivua. Suositeltava rungon leveys on n. 6-8 m.
- Rakennuksen kattokulma ja julkisivun korkeus tulee olla sopivat suhteessa rakennuksen leveyteen.

RYÖMINTÄTILAINEN PERUSTUS



MATALAPERUSTUS

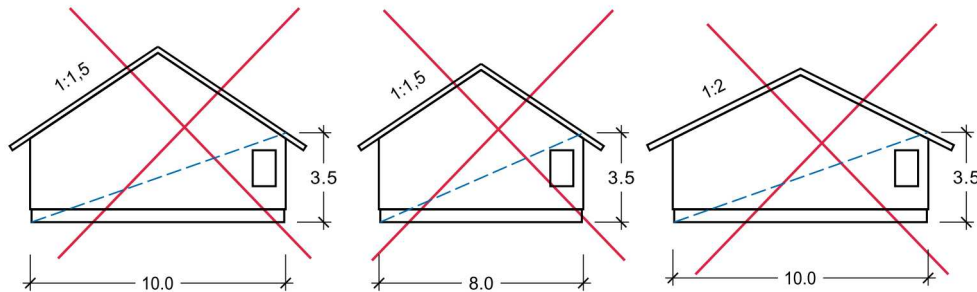


Kuva 4. Esimerkkejä suositeltavista runkomuodoista. Kattokulma on sama tai loivempi kuin rakennuksen lävistäjä.

LIITE 7

3.2.2 Korkeus

- Asuinrakennusten tulee olla vähintään käyttöullakollisia, mieluiten kuitenkin 1½-, 1¾-tai 2-kerroksisia. Julkisivun korkeuden tulee asuinrakennuksissa olla vähintään 4,5 m (ks. kuva 5).
- Ulkorakennusten tulisi olla asuinrakennuksia matalampia, mieluiten 1-kerroksisia tai käyttöullakollisia.
- Rakennuksissa tulee olla kunnon sokkeli, matalaperustusta käytettäessä vähintään 50-70 cm ja ryömintätilaista perustamistapaa käytettäessä 80-120 cm.



Kuva 5. Esimerkkejä rakennusten mittasuhteista, joita ei tulisi hyväksyä Nisulassa. Kaikki kuvan rakennukset ovat liian matalia ja kattokulma liian jyrkkä rakennuksen leveyden ja korkeuden suhteeseen nähden. Reunimmaisesta rakennuksesta on lisäksi liian leveitä. Kattokulma on huomattavasti jyrkempi kuin rakennuksen lävistäjä.

3.2.3 Katto

- Kattomuotona tulee käyttää tavanomaista yksinkertaista harjakattoa. Pulpettikattoa, porrastettua pulpettikattoa tai mansardikattoa ei alueelle sallita.
- Katot on varustettava räystäillä, joiden pituus on sovitettava rakennuksen mittasuhteisiin sopivaksi, ollen yleensä n. 40-60 cm. Kovin pitkät räystäät eivät ole kuuluneet perinteiseen pohjalaiseen rakentamistapaan. Räystäissä tulee pyrkiä siroon ja keveään vaikutelmaan, minkä johdosta suositellaan avoräystäitä. Koteloituja päätykolmioita ei sallita.

3.2.4 Täydentävät rakennusosat

- Päärakennuksen Länsirannantielle suuntautuvien julkisivujen tulee olla selkeälinjaisia ja perusmuotoisia. Mahdolliset rakennuksen perushahmosta poikkeamiset kuten erkkerit, katto-lyhdyt, poikkipäädyt, syvennykset, parvekkeet, katokset ja terassit tulee sijoittaa sisäpihan tai järven puolelle. Niitä ei kuitenkaan saa olla liikaa ja niiden tulee olla rakennuksen arkkitehtuuriin sopivia ja visuaalisesti selkeästi alisteisia rakennuksen päämassalle, ettei rakennuksen perusmuoto katoa ja ilme muutu levottomaksi.
- Asuinrakennuksen pääsisäänkäynti suositellaan varustettavaksi kuistilla.
- Rantasaunojen yhteyteen ei tule rakentaa laajoja katettuja terasseja.

3.3 Rakennusmateriaalit ja värit

3.3.1 Julkisivumateriaalit

- Päärakennusten julkisivumateriaalina tulee käyttää puuta.
- Myös ulkorakennusten julkisivumateriaaleina tulee käyttää aitoja ja kauniisti vanhenevia luonnonmateriaaleja, kuten puuta, kiveä ja tiiltä.
- Julkisivun päämateriaalina ei tule käyttää lasia. Myös laajoja lasijulkisivupintoja tulee välttää Länsirannantielle avautuvilla julkisivuilla.
- Muovin käyttöä julkisivuissa ja katteissa tulee välttää. Pyöröhirsirakentaminen ei kuulu alueen kulttuurimaisemaan. Vain pihapiirin ulkopuolella sijaitsevilla ladoissa on käytetty kapeita pyöreitä rankoja.

3.3.2 Julkisivuvärit

- Päärakennuksen ja pihapiirin rakennusten suositeltavin pintakäsittelyratkaisu on edelleen kauniisti vanheneva perinteinen punamulta.

LIITE 7

- Maalattaessa rakennukset muulla maalilla tulee värisävyn kuitenkin olla punamultasävyjä vastaava, maaseutumaisemaan soveltuva keskitumma ja murrettu. Rakennuksen päävärinä ei sallita valkoisia ja hyvin vaaleita sävyjä sekä kirkkaita värejä ja vihreitä, sinisiä ja vaalean-punaisia sävyjä.
- Rantasaunojen tulee olla peltolatojen sävyisiä keskiharmaita, mieluiten rautavihtrillillä luonnollisesti harmaannutettuja.

3.3.3 Katot

- Kattojen väritys on tärkeä tekijä alueen maisemallisen soveltuvuuden ja yhtenäisen ilmeen kannalta, etenkin kun aluetta tarkastellaan kauempaa kuten järven vastarannalta.
- Kattojen tulee olla mattapintaisia ja sävyltään tummanharmaita tai murrettuja tiilenpunaisia tai ruskehtavan punaisia.
- Suositeltavia katemateriaaleja ovat tiili, konesaumattu pelti ja huopa. Perinteinen kolmiorimahuopa on edelleen käyttökelpoinen ratkaisu. Kirjavia palahuopakatteita ja jäljitelmä-materiaaleja, kuten tiiliprofiloitua peltiä ei tule alueella käyttää.



Kuva 6. Havainnekuva täydennysrakentamisen liittämisestä Nisulaan etelän suunnasta.

4. PIHA-ALUEIDEN JA KASVILLISUUDEN KÄSITTELY

Piha-alueiden ja kasvillisuuden käsittelystä määrätään myös rakennusjärjestyksessä, ks. kaavaselostuksen kohta 2.2.5 Rakennusjärjestys.

4.1 Tavoitteet piha-alueiden suunnittelulle

Piha-alueiden suunnittelun tulee perustua rakennuspaikan ja maiseman ominaisuuksiin. Piha-alueiden ja kasvillisuuden tulee olla eteläpohjalaiseen maaseutumaisemaan sopivia ja alueelle tavoiteltua kylämaista tunnelmaa tukevia.

AT-2-alueilla on tarkoitus, että rakennuspaikka jaetaan kolmeen eriluonteiseen vyöhykkeeseen:

- Rakennuspaikan Länsirannantien puoleinen osa rakennusten ja sisääntulopihaan ympäristössä rakennetaan varsinaiseksi piha- ja puutarha-alueeksi.
- Pihapiirin ja rantasaunan välinen rinne tulee säilyttää rakentamattomana ja avoimena. Yleisilme tulee pyrkiä säilyttämään maaseutumaisena. Alueelle voidaan sijoittaa esim. perunamaa, juurikasvimaa tai kukkaisniitty tai alue voidaan pitää maisemapeltona tai ajoittain niitettävänä luonnonniittynä.
- Rantasaunojen ympäristö tulee pientä oleskelupihaa lukuun ottamatta pitää mahdollisimman luonnontilaisena, mutta pääosin avoimena.

LIITE 7

4.2 Pihan ja kasvillisuuden käsittely

4.2.1 Istutukset

- Alueen yleisilme tulee pitää avoimena, jotta viljely- ja järvimaisema ja rakennettu ympäristö säilyvät keskeisessä asemassa.
- Harkitusti sijoitettuihin istutuksiin voidaan suojata oleskelualueita, rajata piha-alueita ja luoda ympäristöön viihtyisyyttä.
- Uutta suurikasvuisiksi kasvavaa puustoa tulee istuttaa maltillisesti ja pääosin luonnonmukaisesti ryhmiteltynä. Puurivistöjä tulisi käyttää lähinnä pihapiirin sisääntuloa reunustamassa. Puita ei tule istuttaa liian lähelle rakennuksia, eikä rakennuksia tule istutuksiin piilottaa.
- Kasvillisuuden valinnassa tulee suosia perinteisiä ja paikallisia lajikkeita. Tyypillisiä puulajeja ovat mm. mänty, kuusi, koivu, pihlaja ja omenapuut ja pensaslajikkeita esim. marjapensaat. Perinteiseen suomalaiseen maaseutumaisemaan vieraita lajeja, kuten terijoensalavaa, vuorimäntyä ja pylväshaapaa ei tule käyttää.
- Kotitarveviljelykset, juurikasvimaat, perunapenkit ym. matala hyötykasvillisuus tulisi sijoittaa pihapiirin ja rannan väliselle osalle, koska sen avoimena säilyminen on erityisen tärkeää maisemarakenteen kannalta. Koska rakennuspaikat ovat väljiä, voivat nämä hyötyistutukset olla runsaitakin.

4.2.2 Aitaaminen

- Mikäli pihapiiri tai rakennuspaikka halutaan aidata, tulee aidan olla ilmeeltään ilmava ja enintään 100 cm korkea puuaita. Ulko-oleskelutilojen suojaamiseksi ja piha-alueiden rajaamiseksi suositellaan niiden kohdalla kuitenkin pensasistutusten käyttämistä. Mikäli pensasistutuksia sijoitetaan rakennuspaikan tien puoleiselle sivulle, tulee niiden olla matalahkoja, etteivät ne peitä rakennuksia täysin taakseen. Korkeaa kuusiaitaa ei tule käyttää tonttiaitana.
- Mikäli jäteastiaa ei sijoiteta piharakennukseen, tulee se ympäröidä pensasistutuksin tai umpinaisella puuaidalla.

4.2.3 Piha-alueiden pintarakenteet

- Sisääntulopihaan kulkuväylät ja autojen säilytysalueet tulee päällystää mieluiten soralla. Talojen yhteydessä sijaitsevien ulko-oleskelutilojen osalta voidaan käyttää myös kiveystä. Laajat kestopäällystetyt tai kivetyt alueet eivät ole maaseutu-ympäristöön luontevia ratkaisuja.
- Leikattavan nurmen alue suositellaan rajattavaksi pihapiireihin ja rantasaunojen osalta vain oleskeluun tarkoitettujen piha-alueiden osalle.

4.2.4 Rantakasvillisuuden käsittely

- Rantasaunan yhteyteen sijoitettava oleskelupiha, uimapaikka ja veneensäilytyspaikka tulee käsitellä mahdollisimman luonnonmukaisesti ja vähäeleisesti. Laaja nurmikestä tai muu kaupunkimainen pihan käsittely rantasaunan yhteydessä ei ole suositeltavaa. Oleskelualueiden suojaamiseksi voi käyttää rantakasvillisuutta tai paikalliseen luontoon soveltuvia istutuksia. Kasvillisuutta tulee kuitenkin käyttää maltillisesti, jotta rannan yleisilme ja maisemanäkymät säilyvät avoimena.
- Muutoin ranta tulee pitää pääosin luonnontilaisena lukuun ottamatta maisemanhoidollisia toimenpiteitä, kuten pajukon raivaamista.

4.2.5 Rakentamattomien tonttien käsittely

- Ennen rakentamiseen ryhtymistä rakennuspaikkaan kuuluvat pellot tulee pitää viljelyksessä tai ajoittain niitettävänä luonnonniittyinä.

4.2.6 Rannan ruoppaaminen ja piha-alueiden korkeusasemat

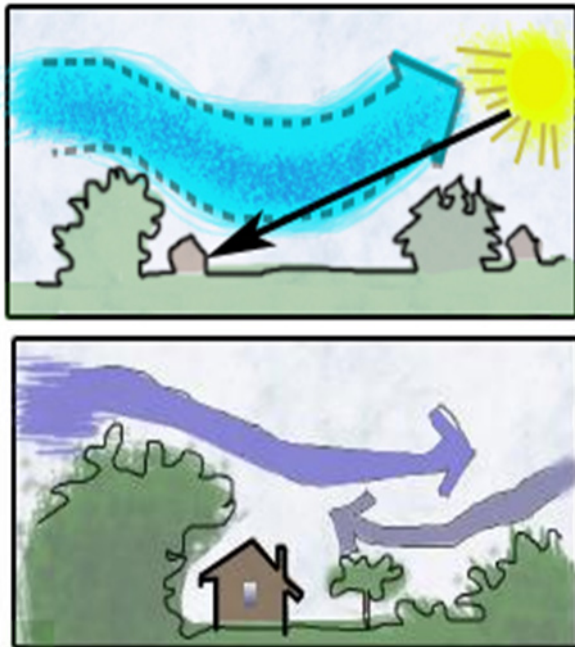
- Rannan ruoppaamisesta tulee ilmoittaa Etelä-Pohjanmaan ELY-keskukselle. Vesilain mukainen lupa tarvitaan, jos ruoppausmassojen määrä ylittää 500 m³. Ruoppaamalla ei saa siirtää keskivedenkorkeuden mukaista rantaviivaa.
- Ranta-aluetta ei saa merkittävästi korottaa luonnollisesta maanpinnasta.
- Mikäli piha-aluetta korotetaan, on maanpinta loivia luonnonmuotoja mukailevia luiskia käyttäen tasattava viimeistään rakennuspaikan rajalla luonnollisen maanpinnan kanssa. Tällöin on

LIITE 7

kuitenkin huomioitava, ettei rakennuspaikan pintavesien valuminen naapurin puolelle saa lii-
säntyä.

5. EKOLOGISUUS, ENERGIATALOUS JA KESTÄVÄ RAKEN- TAMINEN

- Energiatehokkaan, energiataloudellisen sekä samalla ekologisen rakentamisen perustekijöitä ovat:
 - o Rakennusten sijoittelu tontille pienilmaston luomiseksi mm. ottaen huomioon mm. il-
mansuunnat, aurinko, tuuli ja suojapuusto
 - o Ilmansuuntien huomioiminen tilasuuntauksissa ja aukotuksissa
 - o Rakennuksen pelkistetty muoto
 - o Kestävät suunnitteluratkaisut ja materiaalit
 - o Rakennusosien hyvä lämmöneristävyys (katto, alapohja, seinät, ikkunat, ovet)
 - o Rakennuksen ulkovaipan ilmanpitävyys
 - o Lämmön talteenotto ilmanvaihdon poistoilmasta hyvällä hyötysuhteella
 - o Vettä säästävät käyttövesilaitteet.



Kuva 7. Rakennus tulee pyrkiä sijoittamaan hyvän pienilmaston mukaan huomioiden kylmät tuulet ja aurinkoinen ilmansuunta.

- Energiatehokas rakennus on ekologinen ja usein kokonaistaloudellisesti edullinen ratkaisu. Rakennuksen ulkomuodon tulee olla yksinkertainen; monimuotoisuus kasvattaa ulkovaipan pinta-alaa ja ulkonurkkien ilmanvuotomäärää.
- Hyvä ja huolellinen suunnittelu palvelee myös ympäristön kestävästä kehitystä. Hyvällä suunnittelulla, oikeilla materiaalivalinnoilla ja rakennustavoilla voidaan vaikuttaa myös asumisen terveellisyyteen, hyvään sisäilmaan ja käyttöturvallisuuteen
- Matalaenergia- tai passiivienergiatalon rakennuskustannukset saattavat olla jonkin verran korkeammat kuin tavallisen talon, mutta parannetun lämmöneristykseen lisäkustannukset voidaan säästää esim. kevyemmässä lämmitysjärjestelmässä ja lämmitysenergian säästössä.
- Oleskelutilat suurempine ikkunoineen tulee pyrkiä sijoittamaan talon eteläpuolelle. Auringon lämpöenergia varastoituu seinä- ja lattiamateriaaleihin ja luovuttaa sitä yöllä.

LIITE 7

YHTEYSTIEDOT

Kuortaneen kunta

Keskustie 52
63100 KUORTANE

Rakennustarkastaja Marjukka Latva-Laturi
puh. 06 252 52690, 0400 179 467
marjukka.latva-laturi@kuortane.fi

Ramboll Finland Oy

Alue- ja kaupunkisuunnittelu
Kampusranta 9 C
60320 SEINÄJOKI

Projektipäällikkö Juha-Matti Märijärvi
puh. 040 825 6260
juha-matti.marijarvi@ramboll.fi